

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 96

гр. ХАСКОВО , 13.07.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО в закрито заседание на тринадесети юли,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТОШКА ИВ. ТОТЕВА

Членове: ЖУЛИЕТА КР.
СЕРАФИМОВА-ДИМИТРОВА
КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

като разгледа докладваното от КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА Въззивно частно
наказателно дело № 20215600600399 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.341 и сл. вр. чл.249, ал.3 от НПК.

Образувано е по частен протест от РП- Пловдив против протоколно определение от 23.03.2021г., постановено по НОХД № 403 по описа за 2020г. на Районен съд- Харманли, с което на основание чл.248, ал.1, т.3 от НПК е прието, че на досъдебното производство са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на защита на подсъдимата, съдебното производство е прекратено, а делото върнато на РП- Пловдив за отстраняване на допуснатите нарушения.

В частния протест се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на постановения съдебен акт. Твърди се, че при изготвянето на обвинителния акт не са допуснати съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимата. Настоява се, че обвинителния акт отговаря на стандартите за съставяне на годен да сезира съда процесуален акт, заложен в т.4.2. на ТР №2/2002г. на ВКС, ОСНК, постановено по т.д.№2/2002г. /чиято актуалност е потвърдена с ТР №6/2018г. на ВКС, ОСНК, постановено по т.д. №6/2017г./, както и на изискванията по отношение изискуемите реквизити съгласно чл.246 НПК. Счита се, че в обстоятелствената част на обвинителния акт са отразени в пълна степен и достатъчно подробно всички факти, които

обуславят съставомерните признаци на престъплението и участието на обвиняемата в него. Прави се заключение, че приетата за установена в обвинителния акт фактическа обстановка напълно кореспондира със събраните доказателства по досъдебното производство. Предлага се въззивната инстанция да отмени определението на РС-Харманли.

Съдът, като прецени материалите по делото, намира за установено следното:

Депозираният частен протест е допустим, като подаден в срок, от процесуално легитимирана страна, и подлежи на разглеждане от въззивната инстанция.

Съдебното производство по НОХД № 403 по описа за 2020г. на РС - Харманли е образувано по обвинителен акт, внесен от РП - Пловдив, с който е било повдигнато обвинение на И. Г. У. ЕГН ***** за престъпление по чл.335 ал.2 вр. ал.1 НК. Този обвинителен акт е втори по ред, депозиран от прокурора. По повод първия е образувано НОХД №322/2017г. по описа на РС-Харманли, съдебното производство по което е прекратено с Разпореждане №592/25.09.2017г., постановено по същото дело, заради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, свързани със съдържанието на обвинителния акт и правата на пострадалите.

В проведеното на 23.03.2021г. разпоредително заседание по НОХД №403 по описа за 2020г. на РС - Харманли както защитата на подсъдимата, така и повереникът на пострадалите лица, изразяват становище за наличие на допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с изготвянето на обвинителния акт. В частност се излагат доводи за нарушение на законоустановения стандарт при изготвянето му, касаещ посочването на факти относно обективните и субективните признаци на престъплението, по което е повдигнато обвинение, и обосноваването на авторството му.

От своя страна при произнасянето си по реда на чл.249 вр. чл.248 ал.1 т.3 НПК, съдът намира, че действително са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правото на защита на подсъдимата. Според първоинстанционния съд прокуратурата не е посочила в обвинителния си акт факти и не е изложила твърдения относно обективните

елементи на деянието. В частност съдът намира, че не е конкретизирано дали деянието е осъществено с действия или бездействия, че липсват твърдения относно наличието на причинно-следствена връзка между извършеното деяние и настъпилия резултат и не са очертани елементите от субективната страна на престъплението, за което е повдигнато обвинение. На основание посочената законова разпоредба съдебното производство е прекратено, а делото върнато на прокурора.

Въззивната инстанция, след като съобрази изложените доводи и възражения и извърши проверка на постановеното определение, намира подадения частен протест за основателен по следните съображения:

Съгласно [чл.246, ал.1 от НПК](#), прокурорът съставя обвинителен акт, когато е убеден, че са събрани необходимите доказателства за разкриване на обективната истина и за повдигане на обвинение пред съда. С обвинителния акт се повдига окончателното обвинение, като с него се определят рамките на доказването, тъй като в наказателното производство на доказване подлежат фактическите положения, приети за установени в обвинителния акт по отношение на лицата, срещу които е повдигнато обвинение.

С оглед значимостта на обвинителния акт законодателят е предвидил изрично реквизитите му в [чл.246 от НПК](#). Съдържанието му се състои от три части – обстоятелствена част, заключителна част и приложение, като всяка една има различно значение. В обстоятелствената част, съгласно [чл.246, ал.2 от НПК](#), следва да се посочат престъплението, извършено от обвиняемия, времето, мястото и начинът на извършването му, пострадалото лице и размерът на вредите, пълни данни за самоличността на обвиняемия, налице ли са условията за прилагане на [чл.53 от НК](#), обстоятелствата, които отегчават или смекчават отговорността на обвиняемия, както и доказателствените материали, от които се установяват посочените обстоятелства. Правното значение на тази част от обвинителния акт е да се изложи позицията на представителя на прокуратурата относно елементите от състава на твърдяното престъпление и авторството му, тоест да се посочат фактическите твърдения, които осъществяват конкретното инкриминирано деяние. Съгласно мотивната част на т.4. 2 от Тълкувателно решение № 2/2002г. на ВКС, ОСНК, постановено по т.д. №2/2002г., в обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът задължително трябва да посочи фактите, които

обуславят съставомерността на деянието и участието на обвиняемия в осъществяването му, като липсата на посочване на всички факти от тази категория съставлява съществено нарушение на процесуалните правила.

В настоящия случай с обвинителния акт е повдигнато обвинение за извършване на престъпление по чл.335 ал.2 вр. ал.1 НК. Негов обект на защита са обществените отношения, свързани с опазване живота и имуществото на гражданите и юридическите лица. Изпълнителното деяние на посоченото престъпление се изразява в безконтролно движение на големи водни маси, които имат значителна ударна сила. Изпълнителното деяние може да бъде осъществено както чрез действие, така и с бездействие, или с двете едновременно. Квалифицираният състав, съгласно втората алинея на цитираната законова разпоредба, предвижда по-висока наказателна отговорност, когато вследствие на причиненото по непредпазливост наводнение, е последвала смърт, отново при форма на вината непредпазливост. Диспозицията на тази норма определя деянието като резултатно, увреждащо. За да се приеме, че прокурорът е изпълнил задължението си да посочи обстоятелства, касаещи всеки един от признаците на състава на престъплението (от обективна и субективна страна), следва в обвинителния акт да се съдържат твърдения за накърняване на обществените отношения свързани с опазване живота и имуществото на гражданите в резултат на проявено от подсъдимата противоправно действие и/или бездействие, което е довело в причинно-следствена връзка до определен вредоносен резултат, а именно последвалата смърт по непредпазливост на посочените лица.

След внимателен прочит на изложеното в обстоятелствената част на обвинителния акт на РП-Пловдив, настоящият съдебен състав намира, че в същия се съдържат обстоятелства за всички обективни елементи от състава на престъплението, както по отношение на изпълнителното деяние, така и във връзка с причинно-следствената връзка между него и причинения престъпен резултат. В настоящия сезиращ документ прокурорът подробно и с нужната хронология е описал неспазването на конкретните нормативни актове от страна на подсъдимата, чрез които според обвинението същата е проявила бездействие и по този начин е осъществила състава на престъплението, за което ѝ е повдигнато обвинение. От друга страна, прокурорът е посочил защо

намира поведението на подсъдимата за съставомерно по чл.335 ал.2 вр. ал.1 от НК, като противоречие между обстоятелствената част на акта и диспозитива на обвинението не се открива. Прокурорът е цитирал конкретни нормативни разпоредби на специални закони, който според него задължава т областния управител към инкриминираната дата в лицето на подсъдимата да извърши определени действия, свързани с планирането на защитата при бедствия на областно ниво, както и да осъществи организацията и техническата експлоатация на язовира при наличие на спор за собствеността му. Дали посочените от прокурора разпоредби действително създават задължение за областния управител за определено активно поведение, е въпрос по същината на делото. В допълнение към казаното, може да бъде отбелязано, че съдът има правомощието да не се съгласи както с основната квалификация на описаното в обвинителния акт поведение, така и с вида на ненаказателния норматив, към който обвинението е препратило, защото съгласно ТР №2/2016г. на ОЧНК на ВКС той е компетентният орган да даде правилната правна оценка, когато в обстоятелствената част на обвинението са описани достатъчно фактически обстоятелства за извършването му. А както вече се посочи, в случая прокурорът ясно, обстойно и в същото време непротиворечиво е изложил всички обективни, а и субективни, страни на извършеното от подсъдимата, поради което фактическото съдържание на този акт не би могло да затрудни и правилното му подвеждане под приложимия материален закон. В този смисъл в обстоятелствената част на обвинителния акт са изложени в достатъчна степен факти, касаещи осъществяването от подсъдимата на изпълнителното деяние на престъплението по чл.335 ал.2 вр. ал.1 НК, макар и без да са използвани конкретно понятията „действие“ и/или „бездействие“. Същевременно, в обвинителния акт са обосновани достатъчно твърдения за причинната връзка между изпълнителното деяние на престъплението, за което е повдигнато обвинение на подсъдимата, и настъпилия престъпен резултат- последвалата смърт на изброените в диспозитива на обвинението лица. В този смисъл неоснователен е доводът на РС-Харманли за необоснованост на обвинителния акт.

Отделно от това в обвинителния акт са изложени и изводите на държавното обвинение по отношение субективната страна на престъплението, за което е привлечена подсъдимата. Действително това е сторено съвсем лаконично и декларативно, чрез посочване единствено на приетата от

обвинението форма на вината, което не променя извода, че съставомерността на престъплението, за което е предявено обвинението, е обоснована и по отношение субективната му страна. Противното би означавало към обвинителния акт да бъдат поставени критерии за разписването му, които стоят извън тези, заложи с горепосоченото тълкувателно решение, и принципно подлежат на лична преценка и стил на изказ на държавния обвинител.

И тъй като съдът не открива и други отклонения от възприетите в ТР №2/2002г. стандарти относно обема и последователността на повдигнатото обвинение, то протестът на РП-Пловдив срещу определението на първоинстанционния съд, с което е постановено прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурора, се явява основателен. Атакваният съдебен акт е неправилен и затова следва да бъде отменен.

За пълнота на изложението, настоящата съдебна инстанция намира за необходимо да изложи констатациите си във връзка с установеното след внимателен прочит на делото. От събраните в хода на досъдебното производство материали /за които прави впечатление напълно хаотичната им подредба/ се установява, че разследващите органи са съумели да установят и разяснят правата на пълния кръг от лицата, които имат качеството на пострадали в настоящия наказателен процес.

Съгласно чл.74 от НПК пострадал е лицето, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението, тоест необходимо е едно физическо лице да е претърпяло вреди от инкриминираното деяние.

Съдебното производство пред РС-Харманли е образувано по внесен обвинителен акт за извършено престъпление по чл.335 ал.2 вр. ал.1 НК. Посоченото престъпление е включено в Глава 11 "Общопасни престъпления", Раздел I "Престъпления, извършени по общопасен начин или с общопасни средства". Престъпленията, включени в тази част на НК, се наричат общопасни, тъй като с тяхното извършване се създава опасност от засягане на лични и имуществени права и интереси на широк и предварително неопределен кръг от лица. Конкретно престъплението по чл.335 ал.2 вр. ал.1 НК е резултатно и то се счита за извършено с

настъпването на предвидените в състава му противоправни последици, а именно причиняване на смърт по непредпазливост. От това следва, че пострадал от разглежданото престъпление винаги има и това съгласно чл.74 ал.2 НПК са наследниците на лицето, чиято смърт е била причинена в резултат на деянието. Пострадалият от престъплението е този, който има правна възможност да се конституира в съдебната фаза на наказателното производство като частен обвинител и/или като граждански ищец.

С ТР№1 от 21.06.2018г., постановено по т.д. №1 по описа за 2016г. на ВКС, ОСНГТК е разширен кръгът на материално легитимираните лица, които могат да претендират обезщетение за неимуществени вреди, като това разрешение касае именно случаите, при които е настъпила смъртта на пострадалия. В кръга на последните са включени и братята и сестрите на починалия и неговите възходящи и низходящи от втора степен.

Предвид тази промяна в тълкувателната практика на ВКС, настоящата въззивна инстанция намира за необходимо, че за разпоредителното заседание и за въпросите по чл.248 ал.1 НПК следва да се уведомят както всички лица, имащи качеството на пострадали, каквито се явяват и материално легитимираните лица, можещи да претендират обезщетение за неимуществени вреди. Последното не е било сторено от РС-Харманли преди провеждане на разпоредителното заседание от 23.03.2021г. по НОХД№403/2020г. по описа на същия съд.

Горното въззивната инстанция намира за основание делото да бъде върнато на РС- Харманли с указание за провеждане на разпоредително заседание съобразно изложеното.

Така мотивиран и на основание чл. 345 вр. чл. 249, ал. 3 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 23.03.2021г., постановено по НОХД № 403 по описа за 2020г. на Районен съд- Харманли, с което на основание чл.248, ал.1, т.3 от НПК е прието, че на досъдебното производство са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила,

довели до нарушаване правото на защита на подсъдимата, съдебното производство е прекратено, а делото върнато на РП- Пловдив за отстраняване на допуснатите нарушения.

ВРЪЩА делото на РС- Харманли с указание за провеждане на разпоредително заседание съобразно изложеното.

Определението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____